

har brugt her i Thinget, at der ikke var nogen ubetinget Ret til at fordrø en Forøgelse af Kredse, fordi der var slet nogen Forandring i Hensende til Folkemængden. Ret, der er ingen ubetinget Ret, men om der er en Ret og Pligt til at gjøre Forandring, maa naturligvis være betinget af, hvilke Dimensioner Forskjelligheden i Folkemængden har antaget i Tidens Løb. — Jeg vender herefter tilbage til, hvad jeg bemærkede før, at nu er Forholdet dette, at der er en Kreds, som har 40,000 Indbyggere saa nær som 43, og der er en anden Kreds, som har 39,000 Indbyggere, samt en tredje Kreds, der har omtrent 26,000, og jeg tillader mig da at gjentage, at det uden Hensyn til Grundlovens Bestemmelse er stødende for min Eghedsfølelse, at disse 40,000 eller 39,000 Mennesker ikke skulle have mere politisk Ret, end man andre Steder har indrømmet Kredse paa 14—15,000 Mennesker. Udvalgets Flertal har paa en Maade bebrejdet Regjeringen og Mindretallet, at man ikke havde vist nogen Tilbøjelighed til at foretage en Omordning af de nuværende Kredse i Kjøbenhavn og i de 2 Amt, hvor Forholdet, som sagt, er mest uenligende urigtigt. Det er blevet antydet, at Flertallet skulde have været villigt til at gaa ind paa en saadan Ordning. Jeg skal paa Udvalgets Mindretals Vegne bemærke — hvilket i Dvrigt alt er antydet i den af Mindretallet afgivne Betænkning — at naar man ikke har kunnet gaa ind paa en Omfordeling i disse enkelte Kredse alene, nemlig i Kjøbenhavns Amt, i Kjøbenhavn og i det forenede Aarhus-Skanderborg Amt, da er det, fordi en blot Omfordeling ikke vilde kunne lade sig iværksætte i disse Kredse paa en saadan Maade, at Uligigheden derved i det Hele vilde blive hævet. Ganske vist vilde man derved noget kunne udjevne Uligigheden mellem de enkelte Kredse i Kjøbenhavns Amt, imellem de enkelte Kredse i Aarhus-Skanderborg Amt og imellem de enkelte Kredse i Kjøbenhavn; men hvad der derimod fremdeles vilde vedblive at bestaa, er Uligigheden imellem disse Kredse paa den ene Side og andre Kredse i Landet paa den anden Side. Ret, vil man endelig fastholde den Bestemmelse, at der ikke skal være mere end 102

Medlemmer i Folkethinget, og vil man ikke gjøre nogen Forandring paa den Maade, som er bragt i Forslag enten af Regjeringen eller af Mindretallet, eller paa lignende Maade, bliver det virkelig en Nødvendighed, naar man vil gjøre Ret og Skjel mod Borgerne over hele Landet, at foretage en Omfordeling af Kredse i hele Landet. Vil man dette, kan man undgaa den Beskyldning for Ulig og Ubillighed, som man ellers ikke vel kan undgaa; men jeg negter ikke, at det forekommer mig meget naturligere og simplere at indskrænke sig til en saadan, som jeg antager, man maa erkjende, mindre Forandring i Valgloven, som Mindretallet foreslaar, og som kun vil medføre en Forandring i 3 Kredse, end at foretage en Omdeling af Folkethingskredse over det hele Land, der vil medføre et Arbejde, der tidligere har vist sig og fremdeles vil vise sig at være forbundet med en hel Del Uleilighed, og som absolut vil have adskillige praktiske Ulemper til Følge, derunder maasse Overrivelsen af mangt et Baand, som nu kan være kjært paa de forskjellige Steder. Jeg kan altsaa ikke Andet end paa Udvalgets Mindretals Vegne fraraade det ærede Thing at slutte sig til Flertallet i dets Forslag om at standse denne Sag.

Faaborg: Det er ikke uden meget stor Betænkning, at jeg tager Ordet direkte efter det ærede Medlem, som nu satte sig, der som bekjendt er en af Thingets bedste Talere, men maasse det dog kan være til Gavn for Andre, som komme efter mig, at der kommer — jeg havde nær sagt en „Ikke-Taler“, men det maa jeg vel forandre til — en slet Taler mellem det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) og senere Talere. Jeg maa da strax bemærke, at disse Ord ikke gjælde det ærede Medlem, som vil faae Ordet efter mig, thi dette vil, saavidt mig bekjendt, blive det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Ni-mestad), og han er jo ogsaa en af Thingets bedste Talere. Naar jeg har sluttet mig til Flertallet, som opfordrer det høie Thing til at gaa over til den næste Sag paa Dagsordenen, altsaa at negte dette Lovforslags vi-